

Sygn. akt IX Ka 565/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Opozda-Kałka

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2014 roku

sprawy G. W.

oskarżonego o przestępstwo z art.190 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 12 lutego 2014 roku sygn. akt II K 902/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę prawną wymierzonej oskarżonemu kary grzywny przyjmuje przepis art. 224 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 58 § 3 kk;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IX Ka 565/14

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Kielcach oskarżyła G. W. o to, że:

I. w dniu 5 września 2013 roku w K. naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji poprzez złapanie go za lewą rękę i szarpanie podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych oraz znieważył go słowami powszechnie uznanymi za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych,

tj. o przestępstwo z art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

II. w dniu 5 września 2013 roku w K. wypowiedział groźby pozbawienia zdrowia i życia N. Z., u którego to groźby te wzbudziły uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem wydanym w dniu 12 lutego 2014r. w sprawie sygn. akt II K 902/13

I. w ramach czynów zarzucanych oskarżonemu w pkt I i II aktu oskarżenia uznał go za winnego tego, że w dniu 5 września 2013 roku w K. naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji N. Z. poprzez złapanie go za lewą rękę i szarpanie, znieważył go słowami powszechnie uznanymi za obelżywe oraz groził mu utratą życia w celu zmuszenia go

do zaniechania przeprowadzenia prawnej czynności służbowej legitymowania, co miało miejsce podczas i w związku z pełnieniem przez N. Z. obowiązków służbowych, tj. popełnienia przestępstwa z art. 222 § 1 kk i art. 224 § 2 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 222 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył oskarżonemu G. W. karę grzywny

w wysokości 120 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego G. W. w wyroku kary grzywny zaliczył mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w ilości 2 dni, tj. 5 września 2013 roku i 6 września 2013 roku, uznając karę grzywny za wykonaną do wysokości 4 stawek dziennych;

III. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził od oskarżonego G. W. na rzecz pokrzywdzonego N. Z. kwotę 500 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w całości;

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego G. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 330 złotych tytułem kosztów sądowych, w tym na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) kwotę 240 złotych tytułem opłaty od kary grzywny.

Apelację od wyroku wniósł prokurator, który na podstawie art. 438 pkt 2 kpk zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

- obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść wyroku
a mianowicie art. 413 § 2 pkt 6 kpk poprzez niewłaściwe wskazanie jako podstawy wymiaru kary art. 222 § 1 kk zamiast prawidłowo art. 224 § 1 kk w zw. z art. 224 § 1 kk oraz niewskazanie art. 58 § 3 kk jako podstawy wymiaru kary grzywny.

Formułując zarzut jak wyżej skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie jako podstawy wymiaru kary art. 224 § 1 kk w zw. z art. 58 § 3 kk.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Ma rację skarżący, gdy twierdzi, iż wobec przypisania oskarżonemu występku z art. 222 § 1 kk, art. 224 § 2 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i skazaniu go na karę grzywny, podstawę wymiaru kary stanowi przepis art. 224 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 58 § 3 kk.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeczono jak w wyroku.

W oparciu o przepis art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

/SSO Ewa Opozda-Kałka/